

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Translationis Pensionis. Form. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

Amalpbiana 18. Junii 1699. in responſione ad Decimum confirmata auditis partibus 6. Februar. 1670.

2. Refervatio autem hujusmodi licentiarum fieri non debet ab Ordinariis ſub pœna nullitatis Contractus : quia cum Rectores, & Officiales Eccleſiarum, & locorum piorum, habeant liberam bonorum adminiſtrationem poſſunt in caſibus à jure non prohibitis validè abſque eorum licentia contrahere, ut probant auctoritates, & Decreta, quæ retuli tom. 1. tit. 5. annot. ad form. 15. n. 10. & ſeqq. præter ſupra allegatas.

3. Et proinde talis pœna eſſet impoſita contra diſpoſitionem juris, adverſus quam Episcopus ſtatueri non poteſt, cap. inſtitutionis 25. queſt. 2. cap. quod ſuper his de major. & obed. & nullum produceret effectum Piaſec. prax. Episc. par. 2. cap. 2. art. 2. de Stat. ab Episc. faciend. nu. 2. & ſeqq. Pac. Jord. lucubr. tom. 2. lib. 8. tit. 1. num. 49. Sicque contra inobedientes, & licentiam adhibere non curantes, aliis pœnis arbitrariis juxta facti, & contumaciæ ſpeciem procedendum erit, prout dixi in loco mox ſupra citato.

Translationis Penſionis.

FORMULA VII.

SUMMARIUM.

- 1 Translatio Penſionis fieri poteſt coram Canonico Cathedralis.
- 2 Milites S. Petri, & omnes Cardinales poſſunt ſine exhibitione Indulti transferre Penſiones coram Notario, & teſtibus.
- 3 Translatio Penſionis debet fieri in Clericum.
Qui clericatum obtinuit non legitime, non eſt capax translationis.
Clericus legitime promotus major ſeptennio, eſt capax Penſionis.
- 4 Translatio Penſionis non fit in manus mortuas, neque ſub conditione ſi transferens moriatur.
Translatarius nullo præcedente pacto poteſt permittere quod transferens potiatur penſione.
- 5 Penſio reſervata ab Episcopo, non

- poteſt in alium transferri.
Episcopus quando, & quomodo poſſit penſionem reſervare offenditur.
- 6 Translatio Penſionis eſt valida, etiamſi non procedatur per viam extinctionis, ſed ſufficit facultas transferendi coram perſona in dignitate conſtituta.
 - 7 Transferens penſionem ultra medieta-tem, translatio non eſt nulla, ſed remanet vitata in exceſſu.
Per translationem invalidam, non dicitur conſumpta facultas transferendi.
 - 8 Facultas transferendi penſionem poteſt exerceri per procuratorem dummodo Translatarius ſit perſona certa.
 - 9 Qui habent facultatem transferendi Penſionem, poteſt illam transferre in ſuum filium illegitimum.
 - 10 Penſio poteſt reduci, & extingui abſque Beneplacito Apoſtolicò.
Penſio reducta, ſeu extincta, cum pacto, quod Penſionarius remaneat in ſuo priſtino jure caſu quo Titularis promiſſa non adimpleret, non poteſt revidiſcere, niſi interveniat auctoritas Papæ.
Penſio data in titulum pro recipiendis ordinibus, vel alterius miniſterii Spirituales, non poteſt reduci, nec vendi ſine Beneplacito.
 - 11 Penſionarius, qui habet Indultum retinendi Penſionem, etiamſi non incedat in habitu, & matrimonium contrahat, non cenſetur diſpenſatus ad militiam, ad quam ſi tranſeat amittit Penſionem.
 - 12 Penſionarius transferens per nutus, & ſigna nulliter agit, quando in Indulto præſcribitur quod Translatarii debeant nominari.
 - 13 Translatarius pro termini Penſionis decurſis, & non ſolutis, poteſt, agere contra ſucceſſorem in Beneficio conſtituto de diligentius factis contra Anteceſſorem.
 - 14 Clericus Penſionarius, non gaudet privilegio fori niſi incedat in habitu, & tonsura.
 - 15 Penſio translata eſt eadem penſio cum prima, & tranſit in Translatarios cum eiſdem privilegiis.

M 2 Coram

Coram N. N. uti Persona in Dignitate Ecclesiastica constituta, & ad omnia, & singula infrascripta assumpta, & pro Exequutore electa, meque Notario publico, testiumque infrascriptorum presentia, presens, & personaliter constitutus N. mihi Notario, & testibus, ac supradicto N. Exequutore bene cognitus, asseruit sibi tanquam Conclavistæ (sive Militi S. Petri, vel S. Pauli &c.) fuisse ab N. Papa N. concessum Indultum, ut quicumque loci Ordinarius, vel Canonicus Cathedralis Ecclesie, aut persona in dignitate Ecclesiastica constituta, tam in Romana Curia, quam extrâ eam ad id per eum coram Notario, & testibus fide dignis, eligendus, vel eligenda, quascunque pensiones annuas sibi super quibuscunque fructibus, & obventionibus univèrsis quaruncunque Mensarum Episcopaliùm, Archiepiscopaliùm, & Abbatialium, Dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum reservatas, translatas, seu reservandas, & transferendas, etiam si semel, vel plures translatae fuerint, usque ad Summam Ducatorum auri de Camera in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatae, & extinctae fuerint, alias similes pensiones annuas ad summam præfatam Ducatorum super eisdem fructibus, &c. uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eum nominandis, vel etiam Clericali Caractere nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc, & postquam dicto caractere ritè insigniti fuerint seu alias pensionum hujusmodi capacibus, etiam quacunque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, eisdem modo, & forma quibus eidem N. Conclavistæ reservatae, translatae, seu reservati, & translati erant, etiam absque consensu mensarum, & Beneficia hujusmodi obtinentium integrè persolvendas, &c. usque ad dictam summam, & quantitatem, reservare, consumere, condere, & assignare possit, ac sub certis modis, & forma in eodem Indulto, seu Privilegio Conclavistarum expressis sub datum Romæ

Et quod successivè per N. vigore fuerit sibi translata una pensio, seu rata Pensionis annuæ, scutorum monetae Romanæ ... super Mensæ Episcopalis N. fructibus (seu Parochiæ) nunc per N. possessæ, & ab eodem, & successoribus Præsulibus persolvenda annis singulis duabus æqualibus solutionibus, una videlicet in Domini Nostri Jesu Christi; & alia in S. Jo. Baptistæ Nativitatibus, & sic de termino in terminum, ac de anno in annum modo, & forma expressis in literis Apostolicis reservationis factæ à Papa N. favore prædicti N. transferentis sub datum Romæ seu, &c. ad quas &c. prout ex Instrumento translationis rogato per N. Notarium publicum N. sub die ad quod &c.

Volens propterea dictus N. uti dicto Indulto transferendi (quod in authenticam, & legalem formam, una cum Instrumento Translationis prædictæ in mei, & testium infrascriptorum presentia, præfato N. Exequutore electo relliter, & cum effectu exhibuit, & præsentavit ad effectum infrascriptum, animo tamen illa rehabendi &c. dimissa Copia) & transferre ad formam illius; necnon Constitut. S. M. Innoc. XI. super translationibus Pensionum editæ, nempe pro medietate illarum. Ideò spontè omni &c. consentit, suumque liberum consensum dedit, dat, præstat in manibus ejusdem N. uti personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, & ad id specialiter assumptæ, & electæ, ut ex Pensione scuto-

scutorum ... ut præfertur sibi translata (seu reservata) super fructibus Mensæ Episcopalis N. seu Parochiæ) rata scutorum ... Monetæ Romanæ cassatur, & extinguatur, firma tamen remanente rata non cassata, nec extincta ad ejus favorem, & ad effectum tamen, ut incontinenti alias novas Pensiones dictus N. Exequutor validè reservet, nempe unam pro summa scutorum ... monetæ Romanæ ad favorem N. & aliam scutorum similibus favore N. servata forma Indulti, & omni alio meliori modo, jure, via, forma, & causa, quibus melius, validius, & efficacius potest, & debet.

Qui D. N. uti persona in Dignitate Ecclesiastica constituta, & per d. N. Exequutor electus, visis, lectis, & bene consideratis d. Indulto Conclavistarum, & Instrumento translationis, omni meliori modo, jure, via, & forma quibus melius, validius, & efficacius potuit, & debuit, admissio, & recepto prius consensu ejusdem N. prout illum admisit, & recepit de præfenti, Pensiones scutorum super fructibus mensæ Episcopalis N. ratam scutorum monetæ prædictæ cassavit. & extinxit, itaut de cætero modernus, & pro tempore existentes Episcopi N. pro rata sic cassata prædicto N. solvere non teneantur eundem Episcopum, & Præsules successores, seu Administratores ob non solutionem ratæ sic cassatæ aliquas censuras, & pœnas de cætero minime incurrere posse decrevit.

Et incontinenti, & successivè alias Pensiones annuas, nempe unam scutorum ... ad favorem N. & aliam scutorum Monetæ Romanæ ad favorem N. super dictæ Mensæ Episcopalis N. & annexorum quibuscumque fructibus, obventionibus, emolumentis universis certis, & incertis in quacumque re consistentibus undecumque, quomodocumque, & qualitercumque convenientibus præsentibus, & futuris, etiam si aliæ Pensiones annuæ aliis personis reservatæ existerent, & pluries translatae essent, eisdem N. & N. & eorum cuilibet quoad vixerint, & quilibet eorum respectivè vixerit, juxta tenorem dicti Indulti, & illius formam, ac alias cum omnibus exemptionibus, & privilegiis, Decretis, clausulis cautionibus, vinculis, obligationibus, & cauthelis in indulto, ac literis Apostolicis reservationis, & facultatis respectivè transferendi contentis, & expressis, integrè per modernum, & pro tempore existentes Episcopos successores in loco, ac terminis, ut supra expressis respectivè persolvendas, Apostolica auctoritate, & vigore Indulti hujusmodi, ac omni alio meliori modo, reservavit, constituit, & assignavit, reservat, & assignat: mandans moderno, & pro tempore existenti N. Præsuli, seu Administratori, aliisque quibuscumque ad quos spectat, seu spectabit quomodolibet in futurum, etiam sub sententiis, censuris, & pœnis in eisdem literis Apostolicis reservationis Pensionis hujusmodi contentis, quatenus eisdem N. & N. licet absentibus me Notario pro eis &c. & cuilibet eorum pro sua rata respectivè, Pensiones sic eis reservatas in suis debitis terminis, & temporibus persolvere teneantur, & debeant non obstantibus &c.

Super quibus omnibus, & singulis, idem N. Judex, & Exequutor sic ut supra electus, & assumptus pro Tribunali Sedens & causa cognita suam suæque Dignitatis Ecclesiasticæ auctoritatem unà cum Decreto interposuit, supplendo omni meliori modo rogans &c.

Actum in præsentibus N. & N. testibus &c.

Et ego N. Not. public. &c.

Monacelli Form. Pars II.

M 3

ADNO-

ADNOTATIONES.

1. IN DIGNITATE ECCLESIASTICA CONSTITUTA.

Cessante facultate exequutio Indulti translationis peti non potest coram aliis quam coram constitutis in dignitate Ecclesiastica: idest non solum coram Episcopis, aut aliis Dignitatibus; sed etiam coram Canonicis Cathedralium, qui quoad hoc dicuntur in Dignitate constituti, ut in his terminis docent Gratian. *discrpt.* 551. nu. 18. & Tondut. *de pens. cap.* 28. n. 30.

2. Privilegium autem transferendi Pensiones etiam sine exhibitione Indulti coram solo Notario, & testibus, habent milites S. Petri, ut ibidem testatur Tondut. *num.* 31. nec non Cardinales, in quorum Indulto quoddam refert Cardin. de Luca *post tract. de Pension.* leguntur hæc præcisa verba -- *Seu si tibi magis placuerit, & ita volueris, etiam presentibus literis non exhibitis, vel presentatis, pensionem seu pensionis pro summa, & quantitate &c. in unam, vel plures personas, & alias saltem charactere clericali insignitas, &c. quandocumque tibi placuerit, etiam in mortis articulo nominandas, etiam coram solo Notario, & testibus &c. transferre possit, concedimus, & indulgemus &c.* In istorum inquam, & aliorum qui eodem privilegio potiuntur translationibus non requiritur ostensio facultatis trasferendi; quia Notarius non adhibetur ut auctoritatem interponat, sed dumtaxat ad probationem.

3. SEU ALIAS HUIUSMODI PENSIONUM CAPACIBUS. Necessesse est ut translatus sit Clericus tempore translationis, ut dixit Rot. coram Greg. *dec.* 18. n. 5. nisi adsit in Indulto clausula de qua fit mentio in formula, idest si fuerit dictum ex tunc & nam tunc sufficeret quod post translationem Clericus factus fuerit, ut ex auctoritate Rota *decis.* 539. *par.* 5. *rec.* advertit Tondut. *de pens. cap.* 31. n. 1. ubi dicit hoc totum procedere, & verum esse quando Clericatus legitime, & rite collatus fuit, & ideo qui à non proprio Episcopo, & sine Dimissoriis Clericatum obtinuit, non sit capax transla-

tionis, & concordat Garc. *de benef. par.* 1. *cap.* 5. n. 144. valde autem, & licite caractere Clericali insignitus, erit capax quamvis sit minor 14. annorum, dummodo sit major septennio Ricc. *in prax. par.* 1. *refol.* 378. n. 2. *secund. impres. Venet.* 1674. Gavant. *manual. Episc. verb. Pensio. 7. Sac. Concilii in Nullius* 24. Martii 1627. *lib.* 15. *decr.* pag. 128.

4. Translatio Pensionis non fit in Ecclesias, & manus mortuas: quia iste actus importat solum mutationem personæ, quæ subiectæ morti: unde cum Ecclesiæ, Collegia, aliaque loca Pia nunquam moriantur, ideo non dicuntur capaces translationis: etiam si translatio fieret fiducialiter in personam capacem ad commodum locorum incapacium ut late probat Card. de Luc. *de pensio. disc.* 66. n. 10. & *segg.* Neque potest fieri sub conditione si transferens moreretur ex infirmitate præfenti: vel cum reservatione seu pacto illam exigendi quoad vixerit: si enim ita fieret translatio esset nulla, Garc. *de benef. par.* 1. c. 5. n. 54. & 55. Paris. *de consil. quest.* 23. n. 49. Card. de Luc. *de pens. disc.* 64. n. 2. Lotter. *de re benef. lib.* 1. *quest.* 40. nu. 19. & 20. Non prohibetur tamen translatus nullo accedente pacto ex gratitudine pati ut transferens potiatur pensione, ut ex Rot. apud Greg. *decis.* 238. n. 1. apud Pen. *dec.* 56. Garc. *d. par.* 1. c. 5. nu. 51. Tondut. *de pens. cap.* 26. n. 4. firmat Card. de Luc. *de pens. disc.* 65. n. 6.

5. IN LITTERIS APOSTOLICIS. Si enim ageret de Pensione reservata ab Episcopo non posset transferri, nisi causa extinctionis litis, & pro bono pacis esset imposita: quia Pensio auctoritate ordinaria reservata non transit in successorem in Beneficio, qui reservationi non consensit Leo *ibid. for. Eccles.* *part.* 2. *cap.* 7. *de pens. num.* 32. *cum rite segg.* Gratian. *disc.* 617. n. 13. & *segg.* Cum enim huiusmodi Pensiones, quæ ab Episcopis reservantur, non nisi pro utilitate Ecclesiæ, vel sustentatione aliorum pauperum Scholaris, (ex cuius Indultoria, & labore utilitas Ecclesiæ spectatur) ad mensuram necessitatis, & tantquam per speciem elemosinæ imponi valeant, ut communiter tradunt Garc. *d. par.*

d. part. 1. cap. 5. nu. 296. Gonzal. ad regul. 8. glos. § 5. nu. 27. Barbof. de offic. Episcop. allegat. 85. num. 11. Tondut. de pens. quæst. 1. num. 5. & seqq. Gard. de Luc. de pens. disc. 50. nu. 3. Rot. coram Dunoze Jun. dec. 208. nu. 11. & 50. sequitur quod non possint transferri in alios, quorum favore Episcopus de jure reservare non potuisset, Leo ubi supra num. 36.

6. CASSAVIT, ET EXTINCTIO. Hic est notandum, quod si executor vel per incuriam propriam, vel Notarii, in actu translationis non procederet per viam cassationis antiquæ, & reservationis novæ Pensionis: adhuc translatio esset valida, quoties transferens declaravit se velle transferre ad formam Indulti: nam tunc virtualiter censetur antiquior Pensio extincta, & alia de novo reservata ad formam Indulti ut in terminis tenuit Rot. coram Cerro dec. 651. n. 2. Ut enim translatio Pensionis sit valida, sufficit exhibere facultatem transferendi habita relatione ad reservationem illius, & quod sit facta ad favorem personæ capacis coram persona in Dignitate Ecclesiastica constituta ut dixit Rot. coram eod. dec. 628. num. 9. & 10. forma autem servanda cassationis, & novæ reservationis non est conditionalis; sed modalis, quæ si non servetur vitatur, sed non vitiat; cum per liberum consensum præstitum coram exequutore, Notario, & testibus, & admissum censetur per æquipollens inducta perfecta translatio Rot. dec. decif. 651. nu. 2. coram Cerro, & coram Dunozzet. Jun. decif. 32. num. 5. & seqq. & in puncto coram Cocc. decif. 1754. n. 15. & seqq. Gard. de Luc. de pens. disc. 58. nu. 6. & 7. præsertim accedente clausula omni meliori modo, & clarè ac magistraliter Lotter. de re Benefic. lib. 1. quæst. 40. à num. 45. ad 50.

7. Item, quod translatio pensionis ab habentibus Indultum, fieri non potest nisi pro medietate juxta Constitutionem mox referendam Innocentii XI. quam quoque retulit Gardin. de Luc. post tract. de Pens. secundam impressionem Venetam anno 1698. (apud quem, ibidem, tam hujus Constitutionis quam alterius ejusdem Pontificis super statu-

tariis successioneibus emanatæ, & quam per extensum dedi tom. 1. in Appendice pag. 332. videnda sunt commentaria) Unde si Indultarius Pensionem, seu Pensiones transferret ultrà medietatem, & summa permissam translatio non esset nulla, sed solum remaneret vitiata in excessu: quia cum sit materia dividua utile per inutile non vitiatur Lotter. ubi supra num. 74. Tondut. de pens. cap. 23. num. 14. Gard. de Luc. de Pens. disc. 66. n. 6. Add. ad Burat. decif. 12. litt. F. sicuti per translationem invalidam non remanet consumpta facultas transferendi Gard. de Benefic. part. 1. cap. 5. num. 249.

8. Item, quod hæc facultas transferendi exerceri potest etiam per Procuratorem Indultarii, ut docet Gard. de Benefic. part. 1. cap. 5. num. 246. ubi ampliatur ut locum habeat conclusio etiam in Indulto dicatus -- tibi concedimus -- vel per te eligendus, & Gard. sequitur Tondut. de pens. cap. 29. n. 5. & 6. hoc tamen intellige, dummodò persona, seu personæ in quam, vel quas, est Pensio per Procuratorem transferenda sit certa, seu certæ: nam aliàs Procurator hunc actum explorare non posset, quia facultas nominandi competens ex gratia Principis tanquam personalissima non potest explicari per alium, prout in terminis translationis Pensionis, dictam conclusionem limitando, & declarando respondit Rot. coram Dunozzet. Jun. decif. 208. num. 2. 50. 53. 62. & per tot. Cum enim (ut bene advertit Rot. ibi num. 11. 49. & 50.) capacitas Pensionis non deducatur de jure ex solo clericatu, sed ex aliis piis, & rationabilibus causis ministerium Indultario commissum censetur industriale, quod proinde alteri non potest committi.

9. Item quod habent facultatem transferendi pensionem potest illam transferre in suum filium illegitimum, ut tenet Paris. de resign. Benefic. lib. 7. qu. 4. num. 22. & 23. Gonzal. ad regul. 8. cancell. glos. § 5. num. 22. & 23. Barbof. alleg. 65. num. 27. & supra Concil. sess. 25. de refor. cap. 15. n. 34. Rot. coram. Zarat. dec. 33. num. 19.

10. Item, quod cum pensio confi-

deretur tanquam quid temporale, & separatum à titulo Beneficii; qui non habet Indultum transferendi potest illam in totum, vel in partem cassare, & ad minorem summam reducere, seu ad vitæ commoditatem cedere, & alienare absque Beneplacito Apostolico Rot. coram Buratt. decis. 469. & decis. 528. utrobique num. 1. Lotter. de re Benef. lib. 3. quæst. 29. num. 86. & seqq. Tondut. de pens. cap. 17. num. 25. & seqq. Card. de Luc. de Pension. disc. 68. num. 6. & de regal. disc. 37. sub num. 9. in fin. Sac. Congr. Concilii in Nullius 27. Maii 1645. lib. 17. decr. pag. 480. nisi tamen fieret pactum quod diminutio sit nulla, & Pensionarius remaneat in suo pristino jure, casu quo non adimplerentur promissiones factæ per titularem; tunc enim non posset Pensio semel extincta reviviscere, nisi interveniat auctoritas Papæ, ut habetur in dec. Buratt. supra allegatis. Vel Pensio esset data in titulum Beneficii, puta pro suscipiendis Ordinibus Sacris, vel alterius ministerii Spiritualis: tali enim casu, nec redimi, nec vendi potest sine auctoritate Apostolica Tondut. loco cit. n. 32. Lotter. n. 89.

11. Item, quod si alicui detur Indultum retinendi Pensionem etiamsi non incedat in habitu, & tonsura Clericali, vel Matrimonium contrahat: si Indultarius transeat ad armatam militiam, non poterit amplius Pensionem exigere ex quo dispensatus à gestatione habitus Clericalis, & ad matrimonium, non censetur dispensatus in sævis per regulam, quod dispensationes tanquam odiosæ strictè intelligantur: nec potest talis dispensatio supplere defectum provenientem ex militia, quæ est in diversa specie impedimenti, nempe illius per quod exercetur, seu exerceri possunt sæva, unde indiget sua speciali dispensatione, aliàs statim atque efficitur miles Beneficium, & Pensiones amittit ut in puncto tenuit Rot. coram Cels. dec. 69. num. 16. & 17. ubi ampliatur num. 22. locum habere etiamsi re integra antequam sæva exerceat militiam deserat, & primævum statum reassumat, & ita respondit quoque Congregatio Concilii in Nicien. 19. Decembris 1648. lib. 18.

pag. 563. Et in terminis Beneficii in Flumana 13. Januarii 1618. in qua Clericus habitu Clericali deposito sumpsit arma, accepit stipendium, processit ad bellum; sed nunquam pugnavit, & Beneficium erat juris patronatus, lib. 58. pag. 37.

12. Et tandem, quod licet facultas transferendi Pensiones non dicatur odiosa saltem odio irrationabili juxta opinionem Rot. coram Duran. dec. 67. quam sequitur Tondut. de Pens. cap. 31. num. 34. & Rot. post eundem decis. 86. num. 8. repetita coram Dunozz. Jun. dec. 768. num. 17. nihilominus, quando in Indulto præscribitur, quod persona, seu personæ in quam, seu quas transferendæ sunt, debeant per transferentem nominari: illius favor non extenditur ut possint nominari per nutus, & signia: nam si per infirmum, qui loqui non posset translatio per nutus, & per signa fieret non sustineretur, quia non diceretur servata forma in Indulto præscripta, ut respondit Rot. coram Puntinger. dec. 363. & decis. 409. per tot. quam sequuta est coram Cels. decis. 378. num. 1. 3. & 4.

13. Data autem validitate translationis, an translarius possit agere pro terminis pensionis decursis, & non solutis contra Successorem in Beneficio: respondetur, quod sic, constituto de diligentis factis à Pensionario contra Titularem Antecessorem pro illis exigendis (est enim actio subsidiaria) quæ clarè probari debent, & quod fuerint absolutæ, & perfectæ: & dummodò Successori congrua remaneat, quæ in primis, & ante omnia deduci debet, Lotter. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. à num. 108. ad num. 150. Rot. coram Grego. decis. 507. num. 5. ubi Adden. num. 7. & coram Buratt. decis. 448. num. 9. ibique plenè Adden. num. 10. & sequentibus, ubi quod successor habeat regressum contra hæredes Antecessoris, vel alios, qui fructus perceperunt.

14. Illud quoque est notandum, quod Clericus Pensionarius non gaudet privilegio fori, nisi deserat habitum, & tonsuram Sacr. Congregat. Concilii 6. Junii 1622. in qua fuit dictum, quod in
Sant-

Sanctissimus rescribendum statuit, lib. 12. pag. 94. & licet non me lateat Sperell. dec. 66. num. 34. & seqq. contrariam Sententiam substinere, adhuc magis placet auctoritas Sac. Congreg. cui interpretatio Concilii (quod de pensionario non loquitur) est reservata: & hoc Decretum affertur etiam à Barbof. de Offic. Episcop. alleg. 57. num. 151. (sub diverso tamen die) ubi testatur vidisse originale.

15. CUM OMNIBUS EXEMPTIONIBUS, ET PRIVILEGIIS ETC. Per hanc expressionem datur intelligi, quod cum pensio translata revera sit eadem pensio cum prima, & nihil differat à reservata Card. de Luca de pens. ad Consilii. Innoc. XI. c. 15. n. 1. & extinctio, quæ fit ab Exequutore in actu translationis sit

potius mutatio personæ, & vitæ transfere-
rentis in personam, & vitam translatareii,
quam propriè extinctio juxtà constantem
opinionem Rotæ coram Buratt. dec. 638.
num. 3. coram Merlin. dec. 243. n. 12. & 23. co-
ram Dunozz. Jun. dec. 768. num. 17. 18. & 19.
& coram Cerr. dec. 628. num. 5. exemptiones
ab oneribus, & privilegia concessa pensio-
ni reservatæ, transeunt in translatarium,
qui utitur eodem jure, & privilegio, prout
utebatur transferens Rota dec. 122. nu. 10.
par. 2. rec. Lotter. de re benef. part. 1. q. 40.
nu. 346. sicuti etiam illius favore vigent, &
intactæ remanent obligationes factæ, &
fidejussiones datæ in pensionis reservatio-
ne Add. ad Gregor. dec. 445. num. 9. Add. ad
Buratt. d. dec. 638. num. 13. Tondut. de
pension. cap. 30. num. 32.

CONSTITUTIO

*Ut nemini liceat pensiones, vel fructus Ecclesiasticos transferre,
ultra illorum medietatem.*

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

- §. I. **C**ircumspecta Sedis Apostolicæ providentiâ Christi fidelium commo-
dis jugiter invigilans, ea, quæ aliàs pro Ecclesiarum, & Bene-
ficiarum Ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere
consilio, si optatus inde effectus minimè proveniat, sed gravia potiùs
exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare stu-
det, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac æqui, bo-
nique ratio, necnon Ecclesiarum, & beneficiorum ipsorum utilitas, &
Christi fidelium pax, & tranquillitas noscuntur postulare.
- §. II. Cum itaque dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster om-
nes, & singulas facultate, indulta, & privilegia transferendi quascumque
pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedra-
lium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam sæ-
cularium, quàm regularium beneficiorum, quomodocumque qualificato-
rum, fructibus, tam certis, quàm incertis, ac etiam distributionibus quoti-
dianis reservatas, quæ tamen per extractionem integrarum pensionum
hujusmodi ab ipsis translatareii factam, realem, & actualem effectum for-
tita non essent, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum
mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata re-
servata reperiretur, excederet, quibusvis personis, etiam Abbatiali, Epi-
sco-

scopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & Collegiorum; quovis intuitu, & consideratione, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolica potestate plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos, quam ipsum Urbanum prædecessorem concessa, eatenus revocaverit, cassaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi pensiones huiusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum, etiam incertorum vel distributionum, quatenus super illis essent impositæ, non excederet, firmæ, & illasæ remanerent: Et insuper voluerit, & ordinaverit, eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum, huiusmodi partem pensionum translatarum solvere recusarent, ad excessum ipsum probandum teneri nec interim istius dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integræ pensionis, quatenus aliàs locus esset impediri, aut retardari debere, & alias, prout in eisdem Urbani prædecessoris Constitutione desuper edita, & in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XXIV. die xxiv. Januarii publicata, cuius tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

- §. III. Verum quotidiano experimento compertum sit, prænarratam Constitutionis huiusmodi dispositionem Ecclesiis, & beneficiis, pensionum huiusmodi onere gravatis, illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum iisdem pensionibus gravatorum probare, & interea donec rei iudicatæ effectum desuper obtinuerint, pensiones ipsas solvere tenerent; perum esse proficuum, & è converso tam transferentibus, quam translatis pensionum huiusmodi non modicum adferre incommodum; illis quidem quod propter ignorantiam tum veri valoris annui fructuum, & distributionum; tum quantitatis aliarum pensionum desuper reservatarum, frequentissimè, ac ferè semper dubii sint, & incerti, quas pensiones transferre possint; his verò quod lites super pensionibus in eos translatis, quas Ecclesiarum, & beneficiorum huiusmodi possessores, sub prætextu excessus prædicti impugnant, sustinere, & prosequi cogantur: itaut ejusmodi litibus discutiendis, decidendis Tribunalia assiduè fatigentur, partes verò erumnosis dispendiis prægraventur.
- §. IV. Hinc est quòd nos litibus, & dispendiis huiusmodi ansam præcidere, ac tam Ecclesiarum, & beneficiorum prædictorum exonerationi, quàm illas, & illi obtinentium necnon eorum, quibus ejusmodi facultates transferendi pensiones in hac S. Sede concessæ sunt, & in posterum concedentur, ac illorum in quos pensiones ipsæ transferentur, communitati, securitati, & indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indulgentiarum, & facultatum transferendi pensiones huiusmodi, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos reservatos, & reservandos, quibusvis personis, cujuscumque status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, seu
alias

aliàs specifica, & individua mentione, & expressione dignis etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, derogationibus, & decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam per Nos, & Sedem prædictam hætenus quomodolibet concessorum, litterarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in simili forma Brevis, Cédularum motus proprii desuper expeditarum, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis manu subscriptorum tenores, etiam veriores, & datas aliaque omnia, & singula, etiam specialem, & individua mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pariter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, exactissimè, & accuratissimè specificatis habentes; Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes, & singuli; etiam S. R. E. Cardinales, seu quavis alia præeminentia, & dignitate præditi, & aliàs quomodolibet qualificati, seu specificam, & individua mentionem requirentes, quibus ejusmodi indulta, privilegia, & facultates transferendi pensiones annuas desuper fructibus, & redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientius, & in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus, & Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium, aliarumque mensarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, personatum, officiorum, præpositurarum, præposituratum, Canonicatum, & præbendarum, aliorumvè quorumlibet cum cura, & sine cura, sæcularium, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti regularium beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus hujusmodi reservatos, sive per viam cessationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu aliàs quomodolibet hætenus à Sede Apostolica concessæ sunt, & in futurum tam per Nos, quàm per Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum, & facultatum vigore dimidia dumtaxat, seu dimidia minorem partem ipsarum pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis, seu in eos factæ translationis de præsentibus percipiant, & pro tempore percipient, seu legitime percipere possunt, & poterunt respectivè, transferre valeant, ita tamen ut ejusmodi translationes, si servata cæteroqui dictorum privilegiorum, indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum & fructuum transferendorum in eis expressam, forma, & dispositione, factæ fuerint, tametsi fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque beneficiorum hujusmodi pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent nihilominus validæ, firmæ, & efficaces existant; nec ex capite excessus medietatis fructuum, aliorumque prædictorum, in vim prædictæ Constitutionis Urbani prædecessoris, quàm hac

in

in parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore presentis perpetuo statuimus, & ordinamus.

§. V. Decernentes easdem presentes litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praefati; & alii quilibet, etiam specifica, & individua mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causae, propter quas ipse praesentes emanarint, adductae, specificatae, & justificatae non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae seu interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, & in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in praemissis censi, atque ira per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicae Sedis praedictae Nuncios, aliove quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quo quam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. VI. Non obstantibus facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque praemissis, ac de jure praesertim non tollendo, & quod Cardinales praedicti sub regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, ceterisque nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, necnon praedicta Urbani praedecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis praefatis, aliisque personis, & Collegiis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clau-

clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, & scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. VII. Ut autem præsentibus litterarum omnibus facilius innotescunt, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicatas omnes, & singulos, quos concernunt, perindè afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatè fuissent; Ipsarum verò præsentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Febr. M. DCLXXVIII. Pontificatus nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Edicti Convocationis Congregationum
Confraternitatum.

FORMULA VIII.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus non potest se ingerere in administratione bonorum Confraternitatum.
Episcopus confirmat Administratores Confraternitatum, & exigit computa ab eis, & juramentum de fideliter administrando.
- 2 Confratres vota dare debent collegiativè, alias nulliter agunt.
- 3 Frater pro fratre non est legitimus testis quamvis sit frater sobrinius.
Consanguinei non sunt admittendi ad suffragium ferendum in Congregationibus, ubi agitur de interesse Consanguineorum in primo & secundo gradu.

- 4 Dolus, fraus, & malitia, sunt delicta Synonima, in quibus cadit pœna stellionatus.
Culpa æquiparatur dolo, ubi non agitur de infligenda pœna corporali.
- 5 Episcopus debet curare, ut bona locorum Piorum fideliter administrantur.
- 6 Fratres tam germani, quam Sobrini omnes vocem habent in actibus Capitularibus.
Statutum excludens plures fratres à voce in Capitulo, est laudabile.
- 7 Capituli determinationes sunt validæ, etiam si tres tantum Canonici interveniant, dummodo cæteri fuerint legitimè intimati.
Fallit in rebus arduis, & valdè præjudicialibus.
- 8 Voces superflue inventæ in scrutinio vitiantur, sed non vitiant determinationem si demptis superfluis remanet major pars vocum.

Doven-